

PARCIE (4) *sb n*

a oraz e *jasne*.

sg *N* parci(e) (1). ◇ *G* parciã (2). ◇ *A* parcie (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. oraz XVII – XVIII w. s.v. 1. przeciw.

1. *Uczucie ucisku, rozpierania, nadymanie wewnątrz organizmu; kolka* (2) : [Bo jednak umiem lekarstwo na parcie *Otwin(?)Erot* 44.]

W połączeniach szeregowych (2): co [zdrowie] narychléy okaże żołądek/ iefli dobrze trawi/ iefli rzygania/ brzydkości/ przelévania/ odęćia/ párcia/ íczkánia/ dymów żadnych nie ma *Oczko* 25, 25.

2. [Naciskanie na coś, posuwanie czegoś do przodu; przen [czego]: aby do jednostajnej zgody i do parcia spraw tak potrzebnych i sami chętni beli, i drugie prowadzili. *AktaSejmikPozn* 1600/218.]

3. *Wywieranie nacisku, presja* (2) : żnám iczuię ífz na się mám gwałtowne parcie/ abych się na zad cofał i vpadł *MurzHist* O4; *Insectatio, Złorzeczenie/ párcie pędzenie. Mącz* 385d.

Cf 1. **PRZEĆ**

ZCh